ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 26ης Απριλίου 1988 *

Στην υπόθεση 207/86,

Asociación Profesional de Empresarios de Pesca Comunitarios (Apesco), εκπροσωπούμενη από τον S. Munoz Machado, δικηγόρο Μαδρίτης (Ισπανία), με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο A. May, 31, Grand-Rue,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον R. C. Fischer, νομικό σύμβουλο, και από τους F. López de Rego και D. Calleja, μέλη της νομικής υπηρεσίας, με αντίκλητο τον Γ. Κρεμλή, μέλος της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής, κτίριο Jean Monnet, υψίπεδο του Kirchberg, Λουξεμβούργο,

καθής,

υποστηριζόμενης από το

Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από τον F. Javier Conde de Saro, γενικό διευθυντή του νομικού και θεσμικού κοινοτικού συντονισμού του Υφυπουργείου για τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, επικουρούμενο από τον R. Sanchez de Lerin Garcia-Ovies, της νομικής υπηρεσίας του κράτους ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την πρεσβεία της Ισπανίας, 4-6, boulevard Emmanuel Servais,

και από τις

Internacional Pesquera Coruñesa SA (Interpesco SA), με έδρα τη La Coruña (Ισπανία),

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

Miya SA, με έδρα την Ondarroa (Ισπανία),

Lagunak SL, με έδρα την Pasajes de San Pedro (Ισπανία),

Asociación de Armadores de Buques de Pesca con Derechos de Acceso a las Pesquerías de la CEE (Ceepesca), με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία),

εκπροσωπούμενες από το δικηγόρο Μαδρίτης J. L. Meseguer Sanchez, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο E. Korn, 21, rue de Nassau,

παρεμβαίνουσες,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της πράξεως με την οποία η Επιτροπή ενέκρινε τον κατάλογο των πλοίων που φέρουν σημαία Ισπανίας και τα οποία δικαιούνται να ασκούν συγχρόνως τις αλιευτικές τους δραστηριότητες κατά το μήνα Ιούλιο 1986 στα ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας υπό τη σύνθεσή της της 31ης Δεκεμβρίου 1985,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

συγκείμενο από τους G. Bosco, πρόεδρο τμήματος, U. Everling, Y. Galmot, R. Joliet και F. Schockweiler, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. Mischo
γραμματέας: J. A. Pompe, βοηθός γραμματέας

έχοντας υπόψη την έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 9ης Δεκεμβρίου 1987,

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 10ης Φεβρουαρίου 1988,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 4 Αυγούστου 1986 η Asociación Profesional de Empresarios de Pesca Comunitarios (στο εξής: Apesco) άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί την ακύρωση της πράξεως με την οποία η Επιτροπή ενέκρινε, στις 24 Ιουνίου 1986, τον κατάλογο των πλοίων που φέρουν ισπανική σημαία και δικαιούνται να ασκούν συγχρόνως τις αλιευτικές τους δραστηριότητες κατά το μήνα Ιούλιο 1986 στα ύδατα που υπάγονται στη δικαιοδοσία των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας υπό τη σύνθεσή της της 31ης Δεκεμβρίου 1985.

2 Τα άρθρα 156 ώς 166 της πράξεως προσχωρήσεως της Ισπανίας και της Πορτογαλίας στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, της 12ης Ιουνίου 1985 (ΕΕ L 302, σ. 9) (στο εξής: η πράξη προσχωρήσεως), περιλαμβάνουν τη μεταβατική κανονιστική ρύθμιση που διέπει την πρόσβαση των πλοίων που φέρουν ισπανική σημαία στα ύδατα της παλιάς Κοινότητας των Δέκα. Όσον αφορά τη μη ειδικευμένη αλιεία, η κανονιστική αυτή ρύθμιση προβλέπει ότι 300 ισπανικά πλοία, των οποίων ονομαστικός κατάλογος, ονομαζόμενος βασικός κατάλογος, περιλαμβάνεται στο παράρτημα IX της πράξεως προσχωρήσεως, μπορούν να πάρουν άδεια ασκήσεως των αλιευτικών τους δραστηριοτήτων στα ύδατα της παλιάς Κοινότητας των Δέκα.

3 Μεταξύ όμως των 300 αυτών πλοίων, μόνον 150 πλοία-τύποι μπορούν να πάρουν άδεια ασκήσεως συγχρόνως των αλιευτικών τους δραστηριοτήτων υπό την προϋπόθεση να περιλαμβάνονται σ' έναν περιοδικό κατάλογο που εκδίδει η Επιτροπή. Ως πλοία-τύποι νοούνται εκείνα που έχουν ισχύ 700 μέχρι 800 ίππων. Τα λοιπά πλοία υπολογίζονται για περισσότερο ή λιγότερο από μία μονάδα ανάλογα με το αν η ισχύς τους είναι κατώτερη των 700 ίππων ή ανώτερη ή ίση των 800 ίππων.

4 Το άρθρο 163 της πράξεως προσχωρήσεως ορίζει ότι οι ισπανικές αρχές υποβάλλουν τα σχέδια των περιοδικών καταλόγων στην Επιτροπή, η οποία, μετά από επαλήθευση, εγκρίνει τους καταλόγους.

5 Είναι δεδομένο ότι για να καταρτίσουν τα σχέδια των περιοδικών καταλόγων οι ισπανικές αρχές εφαρμόζουν μια υπουργική απόφαση της 12ης Ιουνίου 1981 (*Επίσημη Εφημερίδα του Ισπανικού Κράτους*, αριθ. 157 της 2.7.1981). Δυνάμει της αποφάσεως αυτής, όλα τα πλοία που περιλαμβάνονται στον κατάλογο αυτών που είχαν στις 23

Απριλίου 1980 δικαίωμα προσβάσεως στα ύδατα της παλιάς Κοινότητας των Δέκα αποκτούν δικαίωμα προσβάσεως στις κοινοτικές ζώνες αλιείας. Για να προσαρμοστεί ο αριθμός των ισπανικών πλοίων στις υφιστάμενες αλιευτικές δυνατότητες, η υπουργική αυτή απόφαση επιτρέπει τη σώρευση επί ενός ή περισσοτέρων πλοίων εν ενεργεία των αλιευτικών δικαιωμάτων άλλων πλοίων που ανήκαν στον ίδιο εφοπλιστή, ιδίως στις περιπτώσεις που ο εφοπλιστής αυτός προέβη, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, στην πώληση, την καταστροφή ή την εξαγωγή των πλοίων του.

6 Βάσει ενός σχεδίου περιοδικού καταλόγου που καταρτίστηκε από τις ισπανικές αρχές κατ' εφαρμογή της προαναφερθείσας υπουργικής απόφασης, η Επιτροπή ενέκρινε στις 24 Ιουνίου 1986 τον περιοδικό κατάλογο για το μήνα Ιούλιο 1986 και τον διαβίβασε στις ισπανικές αρχές. Με τηλετύπημα της 25ης Ιουνίου 1986 ο αρμόδιος ισπανικός οργανισμός κοινοποίησε τον κατάλογο αυτό στην Apesco.

7 Στην Apesco μετέχουν εφοπλιστές που περιλαμβάνονται στο βασικό κατάλογο του παραρτήματος IX της πράξεως προσχωρήσεως, οι οποίοι όμως δεν έχουν τα σωρευμένα δικαιώματα αλιείας δυνάμει της ισπανικής υπουργικής αποφάσεως της 12ης Ιουνίου 1981. Η ένωση αυτή θεώρησε ότι ο περιοδικός κατάλογος για τον Ιούλιο 1986 ενείχε δυσμενή διάκριση έναντι των μελών της. Στα πλοία των τελευταίων παραχωρούνταν, πράγματι, κατά μέσον όρο 12,58 ημέρες αλιείας, ενώ τα πλοία που ανήκουν στα μέλη της Asociación de Armadores de Buques de Pesca con Derechos de Acceso a las Pesquerías de la CEE (στο εξής: Ceepesca), η οποία περιλαμβάνει τους εφοπλιστές του βασικού καταλόγου, που έχουν σωρευμένα αλιευτικά δικαιώματα, χορηγούνταν κατά μέσον όρο 19,67 ημέρες αλιείας.

8 Η Apesco άσκησε κατόπιν αυτού την παρούσα προσφυγή, με την οποία ζητεί από το Δικαστήριο να ακυρώσει την πράξη με την οποία η Επιτροπή ενέκρινε το σχέδιο περιοδικού καταλόγου για το μήνα Ιούλιο 1986, να αναγνωρίσει ότι πρέπει να τεθεί τέρμα στη δυσμενή διάκριση της οποίας αποτελούν αντικείμενο τα πλοία που ανήκουν στα μέλη της και να διατάξει την Επιτροπή να παραχωρήσει στους μέλλοντες περιοδικούς καταλόγους ένα αντάλλαγμα στα μέλη της που να αντιστοιχεί στις ημέρες αλιείας που στερήθηκαν.

9 Το Βασίλειο της Ισπανίας, καθώς και η Ceepesca, η Internacional Pesquera Coruñesa SA (Interpesco SA), η Miya SA και η Lagunak SL παρενέβησαν στη δίκη υπέρ της Επιτροπής.

10 Στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση αναπτύσσονται διεξοδικώς το κανονιστικό πλαίσιο και η εξέλιξη της διαδικασίας, καθώς και οι λόγοι ακυρώσεως και οι ισχυρισμοί των διαδίκων. Τα στοιχεία αυτά δεν επαναλαμβάνονται πιο κάτω παρά μόνο καθόσον απαιτείται για να σχηματίσει κρίση το Δικαστήριο.

Επί της προσφυγής ακυρώσεως

Ως προς το παραδεκτό

11 Η Επιτροπή θεωρεί ότι η προσφυγή ακυρώσεως δεν είναι παραδεκτή παρά μόνο κατά το μέτρο που η Apesco ενεργεί εν ονόματι των προσώπων που εκμεταλλεύονται τουλάχιστον ένα πλοίο που περιλαμβάνεται στον προσβαλλόμενο περιοδικό κατάλογο. Ο κατάλογος αυτός δεν αφορά άμεσα και ατομικά τα λοιπά μέλη της Apesco.

12 Διαπιστώνεται ότι ο προσβαλλόμενος περιοδικός κατάλογος είτε παρέχει είτε σιωπηρά αρνείται σε καθένα από τα 300 πλοία που περιλαμβάνονται στο βασικό κατάλογο το δικαίωμα αλιείας στα ύδατα της παλιάς Κοινότητας των Δέκα κατά το μήνα Ιούλιο 1986. Η προσβαλλόμενη πράξη αφορά λοιπόν καθέναν από αυτούς που εκμεταλλεύονται αυτά τα πλοία λόγω ιδιότητας, η οποία είναι ειδική γι' αυτόν και ως εκ τούτου τον εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο με εκείνον ενός αποδέκτη. Εξάλλου, η προσβαλλόμενη πράξη δεν αφήνει στις κρατικές αρχές καμιά εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά τα πλοία στα οποία επιτρέπεται να αλιεύουν κατά την επίδικη περίοδο. Επομένως, η πράξη αυτή αφορά άμεσα καθέναν από αυτούς που εκμεταλλεύονται τα πλοία, τα οποία περιλαμβάνονται στο βασικό κατάλογο. Κατόπιν αυτού, η προσβαλλόμενη πράξη αφορά ατομικά και ευθέως όλα τα μέλη της Apesco, είτε εκμεταλλεύονται είτε όχι τα πλοία, τα οποία περιλαμβάνονται στον προσβαλλόμενο κατάλογο.

13 Η Επιτροπή, καθώς και όλοι οι παρεμβαίνοντες διάδικοι ισχυρίζονται περαιτέρω ότι στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής η Apesco δεν μπορεί να ζητήσει από το Δικαστήριο να κρίνει αν η ισπανική υπουργική απόφαση της 12ης Ιουνίου 1981 συμβιβάζεται με το κοινοτικό δίκαιο.

14 Πρέπει να τονιστεί σχετικώς ότι η προσφυγή δεν έχει ως αντικείμενο τη διαπίστωση του ασυμβιβάστου της εν λόγω υπουργικής αποφάσεως με το κοινοτικό δίκαιο. Η Apesco περιορίζεται να επικαλεστεί αυτό το ασυμβίβαστο ως επιχείρημα για να στηρίξει την προσφυγή, η οποία στρέφεται κατά της πράξεως εγκρίσεως του επικρινόμενου περιοδικού καταλόγου. Το γεγονός αυτό δεν μπορεί να επηρεάσει το παραδεκτό της προσφυγής.

15 Οι παρεμβαίνουσες Ceepesca, Internacional Pesquera Coruñesa SA (Interpesco SA), Miya SA και Lagunak SL υποστηρίζουν ότι η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη και στερείται αντικειμένου διότι ασκήθηκε τον Αύγουστο 1986, δηλαδή σε χρόνο που ο προσβαλλόμενος κατάλογος δεν εφαρμοζόταν πλέον.

16 Πρέπει να τονιστεί ότι η προσφυγή ασκήθηκε εντός της προθεσμίας που προβλέπει το άρθρο 173, τρίτη παράγραφος, της Συνθήκης. Εξάλλου, η Apesco έχει έννομο συμφέρον να προσβάλει τον κατάλογο του Ιουλίου 1986, έστω κι αν δεν είναι πλέον σ' εφαρμογή, για να αποφύγει να επαναληφθεί η προβαλλόμενη παρανομία στους μεταγενέστερους καταλόγους.

17 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι η προσφυγή είναι παραδεκτή.

Ως προς την ουσία

18 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως η Apesco υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παραβίασε την πράξη προσχωρήσεως εγκρίνοντας σχέδιο καταλόγου που καταρτίστηκε βάσει του ισπανικού δικαίου, ενώ η κατάρτιση των σχεδίων αυτών διέπεται αποκλειστικά από την πράξη προσχωρήσεως.

19 Πρέπει καταρχάς να υπομνηστεί ότι η πράξη προσχωρήσεως προβλέπει στο άρθρο 163, παράγραφος 1, ότι οι ισπανικές αρχές υποβάλλουν στην Επιτροπή τα σχέδια των περιοδικών καταλόγων, στην παράγραφο δε 2 της διατάξεως αυτής ορίζεται ότι, μετά την επαλήθευσή τους, οι κατάλογοι αυτοί εγκρίνονται από την Επιτροπή. Επομένως, οι ισπανικές αρχές είναι αρμόδιες να καταρτίσουν τα σχέδια των περιοδικών καταλόγων.

20 Πρέπει εν συνεχεία να τονιστεί ότι η πράξη προσχωρήσεως, ο εκτελεστικός κανονισμός 3531/85 της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 1985 (ΕΕ L 336, σ. 20), καθώς και ο κανονισμός 3781/85 του Συμβουλίου, της 31ης Δεκεμβρίου 1985, περί θεσπίσεως των μέτρων που πρέπει να ληφθούν για τους συναλλασσόμενους που δεν τηρούν ορισμένες διατάξεις σχετικά με τις δραστηριότητες αλιείας που προβλέπονται στην πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας (ΕΕ L 363, σ. 26), απαιτούν από τις ισπανικές αρχές να τηρούν ορισμένους κανόνες όταν καταρτίζουν τα σχέδια των περιοδικών καταλόγων.

21 Έτσι, τα πλοία που γίνονται δεκτά πρέπει να εγγράφονται στο βασικό κατάλογο. Πρέπει να υπολογίζονται για ένα πλοίο-τύπο ή για περισσότερο ή λιγότερο μια μονάδα σύμφωνα με την ισχύ τους. Το σχέδιο δεν μπορεί να περιλαμβάνει περισσότερα από 150 πλοία-τύπους. Τα πλοία αυτά πρέπει να κατανέμονται σε ορισμένες ζώνες και σε συνάρτηση με τις κατηγορίες των αλιευομένων ειδών. Σε κάθε πλοίο πρέπει να παρέχονται τουλάχιστον έξι ημέρες συνεχούς αλιείας. Μόνο τα πλοία που δεν υπέπεσαν σε προηγούμενη παράβαση της επίμαχης κανονιστικής ρυθμίσεως μπορούν να ληφθούν υπόψη. Τα σχέδια των καταλόγων πρέπει να περιλαμβάνουν επίσης διάφορα στοιχεία, όπως την ακριβή ταυτότητα των πλοίων και των ιδιοκτητών ή των ναυλωτών τους, τον καθορισμό των πλοίων που δικαιούνται ν' αλιεύουν κάθε μέρα και τη μέθοδο της προβλεπόμενης αλιείας.

22 Πρέπει να υπογραμμιστεί ότι ούτε η πράξη προσχωρήσεως ούτε οι προαναφερθέντες κανονισμοί παρέχουν στις ισπανικές αρχές κριτήρια, σύμφωνα με τα οποία θα πρέπει να επιλέξουν οι αρχές αυτές τα πλοία, μεταξύ αυτών που πληρούν τις πιο πάνω αναφερθείσες προϋποθέσεις, τα οποία θα εγγραφούν στα σχέδια των καταλόγων.

23 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι οι ισπανικές αρχές πρέπει να προβαίνουν σ' αυτή την επιλογή σύμφωνα με τους κανόνες του εθνικού δικαίου. Κατά την επιλογή αυτή πρέπει πάντως να τηρούν την αρχή της ισότητας που διακηρύσσει το άρθρο 40, παράγραφος 3, της Συνθήκης, η οποία, όπως έκρινε το Δικαστήριο στην απόφαση της 25ης Νοεμβρίου 1986 (Klensch, 201 και 202/85, Συλλογή σ. 3477), είναι υποχρεωτική για τα κράτη μέλη όταν θεσπίζουν μέτρα σχετικά με την κοινή οργάνωση γεωργικών αγορών κατ' εφαρμογή ενός κοινοτικού κανονισμού. Στην Επιτροπή ανήκει το έργο της επαληθεύσεως αν οι εθνικοί κανόνες που εφαρμόζονται επί του θέματος είναι σύμφωνοι με την αρχή της ισότητας και, στην αποφατική περίπτωση, να κινήσουν ενδεχομένως τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 169 της Συνθήκης.

24 Υπό τις προϋποθέσεις αυτές, πρέπει να απορριφθεί ο πρώτος λόγος ακυρώσεως.

25 Με το δεύτερο λόγο ακυρώσεως η Apesco ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της ισότητας, εγκρίνοντας ένα σχέδιο καταλόγου, που παρείχε περισσότερα δικαιώματα αλιείας σε ορισμένα πλοία έναντι άλλων.

26 Πρέπει να υπογραμμιστεί σχετικώς ότι, όπως εκτίθεται πιο πάνω, η πράξη προσχωρήσεως υπαγορεύει στις ισπανικές αρχές να τηρούν πολλούς κανόνες κατά την κατάρ-

τιση των σχεδίων των περιοδικών καταλόγων και ότι η Επιτροπή πρέπει να επαληθεύει αν οι κανόνες αυτοί τηρήθηκαν όταν εγκρίνει τους καταλόγους. Η πράξη προσχωρήσεως δεν απαιτεί πάντως να αναφέρουν τα σχέδια καταλόγων τους λόγους για τους οποίους σε ορισμένα πλοία παρέχονται λιγότερα δικαιώματα αλιείας από ό,τι σε άλλα ή δεν παρέχονται καθόλου, ούτε σε ποιες οργανώσεις ανήκουν οι εκμεταλλευόμενοι τα διάφορα πλοία.

27 Επομένως, το σύστημα που θεσπίζει η πράξη προσχωρήσεως δεν καθιστά την Επιτροπή ικανή να κρίνει αν οι ισπανικές αρχές τήρησαν την αρχή της ισότητας μεταξύ αυτών που εκμεταλλεύονται ή των ενώσεων των προσώπων που εκμεταλλεύονται πλοία κατά την κατάρτιση ενός σχεδίου συγκεκριμένου καταλόγου.

28 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι ναι μεν στην Επιτροπή ανήκει το έργο της επαληθεύσεως του συμβιβαστού προς το κοινοτικό δίκαιο των εσωτερικών κανόνων που εφαρμόζουν οι ισπανικές αρχές κατά την κατάρτιση των σχεδίων καταλόγων, δεν είναι όμως αρμόδια να ελέγχει αν σε κάθε περίπτωση τηρήθηκε η αρχή της ισότητας. Ο έλεγχος αυτός ανήκει στην αρμοδιότητα των εθνικών δικαστηρίων, στα οποία είναι ανοικτή η διαδικασία του άρθρου 177 της Συνθήκης.

29 Κατόπιν αυτού, και ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος.

30 Από τις προηγηθείσες σκέψεις προκύπτει ότι η προσφυγή ακυρώσεως είναι αβάσιμη και πρέπει να απορριφθεί.

Επί των λοιπών αιτημάτων

31 Όσον αφορά τα αιτήματα να αναγνωρίσει το Δικαστήριο ότι πρέπει να τεθεί τέρμα στη δυσμενή διάκριση, της οποίας αποτελούν αντικείμενο τα πλοία που ανήκουν στα μέλη της Apesco και να διατάξει το Δικαστήριο την Επιτροπή να παραχωρήσει στα μέλη αυτής της ενώσεως, μέσα στους μελλοντικούς περιοδικούς καταλόγους, αντάλλαγμα που να αντιστοιχεί στις ημέρες αλιείας τις οποίες στερήθηκαν, τα αιτήματα αυτά πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτα. Το Δικαστήριο δεν μπορεί, πράγματι, να εκδώσει τέτοιες διαταγές ενεργείας στο πλαίσιο προσφυγής που στηρίζεται στο άρθρο 173 της Συνθήκης.

Επί των δικαστικών εξόδων

32 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Εφόσον η Apesco ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων των παρεμβαινουσών.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ακυρώσεως ως αβάσιμη.

2) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη κατά τα λοιπά.

3) Η Apesco φέρει τα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των εξόδων των παρεμβαινουσών.

Bosco Everling

Galmot Joliet Schockweiler

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 26 Απριλίου 1988.

Ο γραμματέας

J.-G. Giraud

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

G. Bosco